
This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

<https://books.google.com>

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

3 4. 8301 33

STEM

UIT

NOORD-NEDERLAND.

Dichtstuk.

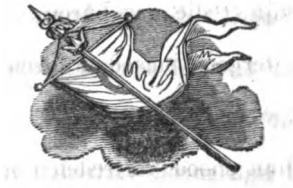
(UITGEGEVEN TEN BEHOEVE DER HUISGEZINNEN VAN
UITTREKKENDE AMSTERDAMSCH E SCHUTTERS.)

TE AMSTERDAM, BIJ
JACOBUS RADINK.
1830.

Zie bijgeloof, met heete twisten,
Schijnheiligheid, met donkre listen,
En Armoê, temster van den moed.
De wreedheid volgt met bloedige armen,
De valscheid, die zich schijnt te erbarmen,
Maar in haar' grimlach bitter woedt.

VAN HAREN, de Geuzen.

Van waar dat onbesuisd vermeten,
Dat roekloos trouw en eeden schendt,
En, bij 't uitzinnigst pligtvergeten,
In dolle woede blind zich rent? —
Van waar dat plotsling bandontspringen,
Dat Vorsten naar de kroon wil dingen
En naar geene orde en wet meer hoort;
Dat schreeuwt van regt- en vrijheidkrenken,
En de aard het burgerbloed doet drenken,
Waarin het regt en vrijheid smooft?

Van waar? — Is 't ligt uit Frankrijks dreven
Dat weer die pestwalm oversloeg,
Die, in den schijn van vreë te geven,
Eens rust en welvaart hier verjoeg?
Verblinden! zijn 't die nageburen,
Gedrukt door tergend smaadverduren,
En zoo tot weërzin opgewekt,
Wier moed hun snood vertreden regten
Met eigen wapens kon beslechten,
Wier opstand u ten voorbeeld strekt.

Doch vruchtloos zoek ik door te gronden
Hoe u hun voorbeeld voegen zou;
Heeft hier de Vorst zijn eed geschonden,
De steun ontwricht van 't Staatsgebouw?
Heeft hier de Vorst op 't laagst bedrogen,
Misleid door helsche list en logen,
De vrijheid in het hart getast?
Wordt hier de zucht van 't vrij geweten
Voor gruwbre misdaad uitgekreten,
Versmoord door dweepzuchts overlast?

Neen, waar bestond een volk op aarde,
 (ô! Vraagt het heel de wereld af,)
Waar vrijheid meer den sceppter waarde,
 Den onderdaan meer welvaart gaf?
Waar was het regt, de wet meer heilig,
Der burgren eigendom meer veilig,
 Dan onder WILLEMS vaderhand?
Waar werd, door Vorstlijk zorgbesteden,
De drieste dweepzucht meer bestreden,
 Dan in 't gezegend Nederland?

En toch, ô diep verdoolde zinnen!
 Ondanks die ruime zegening,
Laat gij door muiltzucht u verwinnen,
 Wordt gij uw' Vorst ter foltering.
Zoo gaat ge, om snood uw drift te boeten,
In eigen ingewanden wroeten,
 En delft u de onherstelbren val.
Blijft langer niet op welvaart bouwen,
Gij zelv' hebt die omvergehouden,
 Waar 't nakroost u om vloeken zal.

ò God! de God van onze vaders!

Die over Vorst en Volk gebiedt,
En in de diepst verholen raderen

Van 's menschen handeling doorziet;
ò! Wil, kan 't zijn, die muitgezinden,
Nog tijdig voor hun heil, ontblinden,
Ontdek hun d' angel van het leed;
Toon hun hoe trots, hoe zelfverheffen
Zijn Godvergeten doel wil treffen,
In schuil van 't edel vrijheidskleed.

Toon hun hoe, als in vroeger dagen,

Nog 't Noorden trouw aan eed en plicht,
Zijn onafhankelijkheid blijft schragen,
Eens door Oranje's moed gesticht.

Ach wist gij 't, muitzieke onderdanen!

Op hoe veel stroomen bloeds en tranen

Weleer die vrijheid kwam te staan;
Thans zoudt gij, in uw wrevel woeden,
Naar d' arm, wiens trouw haar blijft behoeden,
De hand niet heiligschendend slaan.

Maar zou uw hart voor vrijheid branden ?

Kent gij dat dierbaar kleinood wel ?

Is 't niet, in uw ontwende handen ,

Ten hoogstgevaarlijk tooverspel ?

Zoo dient , door onmagt in 't hanteren ,

Het zwaard , dat de onschuld kon verweren ,

Ten zelfmoord in een kindervuist ;

Zoo hebt gij , diep gevallen Belgen !

Gewoon aan dwang en smaadverzwelgen ,

Door vrijheid selv' uw heil verguisd.

Wat durft gij laag op 't Noorden smalen ,

Als knelde 't u in ijzren juk ,

Als kon 't uw vrijheidszin bepalen ,

Als bron van duldloos ongeluk !

Vermeetlen ! staakt dat lastrend brallen ,

Is dan ons Holland zóó vervallen ,

Der Vadren grootheid zóó onwaard ?

Dat certijds vrijheid schonk en leven ,

De trotsche dwinglandij deed beven ,

Zou zelf in dwingland zijn ontaard ?

Neen , dat een loshoop maitgezinden
Naar zulk een schandtaal de ooren wend'
Maar nimmer zal die ingang vinden
Bij al wie 't Hollands hart nog kent.
Reeds heerlijk heeft , van de eigen kusten
Waar eens , tot loon van 't vreëontrusten ,
De Zeeleeuw sidtring heeft verspreid ,
Der Britten stem onze eer gewroken ,
Wie snood ons lastren durft weërsproken ,
En Hollands eedlen aard verbreid.

Vraagt vrij aan de Afrikaansche boorden ,
Waar Ruiters landaard is bekend ,
Of Hollands krijgsmagt , tuk op moorden ,
De menschheid in haar regten schendt.
Maar neen , om de ontrouw loos te dekken ,
Die eeuwig u tot schand zal strekken ,
Tot plooiing van het snoodst verraad ,
Wordt ieder vijand beul geheeten ,
De moed als wreedheid ons verweten ,
En zelfbehoud als euveldaad.

Welaan dan , trouwe Landgenooten !

Bewoners van ons Nederland ,

Ons als weleer aaneengesloten

In d' overouden eendragtsband.

Komt , toonen we aan die woeste benden ,

Dat tusschen moord en eeden schenden

De weg ter zegepraal niet ligt;

Maar dat , het oog op God geslagen ,

De zucht naar orde in 't hart gedragen ,

Het Hollandsch krijsheir wondren sticht.

Laat ons aan heel de wereld toonen ,

Hoe 't hier voor echte vrijheid blaakt ,

En geen van Bato's eedle zoonen ,

Wen 't nood is , d' ouden aard verzaakt.

Des Konings beë riep ons te wapen !

Wiens moed zou op die kreet nog slapen ?

Wiens borst die niet van geestdrift zwelt ?

Wie hoort de roepstem van Oranje ,

Herdenkt aan Alva , Flips en Spanje ,

En voelt zijn aanleg niet als held ?

ô Eerste Willem! zie gij neder

Op d' eenmaal U zoo dierbren grond,
Herken in ons de kindren weder

Van hen, voor wien Gij 't al bestond.

ô! Schenk uw Naneef in deze uren,

Van bange zorg en leedverduren,

Uw nooit volprezen schranderheid;

Schenk Hem uw kalm, uw vast besluiten,

Dat zege uit neêr laag voort deed spruiten,

Schenk Hem vooral uw Staatsbeleid!

Niet om een aantal muitelingen,

Onvatbaar voor een vreedzaam heil,

Als broeders aan ons op te dringen,

Hadt Gij uw goed en leven veil.

Voor hun heeft Maurits, op uw schreden,

En Fredrik Hendrik niet gestreden,

Geen Derde Willem 't land behoed;

Geen Ruiters, dondrend uit zijn kielen,

't Verbaasd Europa neêr doen knielen,

Voor Hollands dappren op den vloed.

Neen , daarvoor blonk geen tweetal eeuwen

Der Vadren nijverheid en trouw ,

Opdat aan 't waanziek oproerschreeuwen

Hun Nakroost zich vereenen zou.

Neen, daarvoor bleef 't niet zoo veel jaren

Zijn kindren onbesmet bewaren ,

Voor pligt en Godsdienstmin ontgloed ,

Opdat , door Godontēerbre boosheid ,

Door ontrouw , haat en zedeloosheid ,

Hun deugd zou worden uitgeroeid.

Op , op dan , nog eens , Landgenooten !

Komt , volgt der Vadren voetspoor na ,

Met moed den krijgsrok aangeschoten ,

Opdat het kwaad niet oversla !

God zelf , de God van onze Vaderen ,

Die de ontrouw straft van Landverraderen ,

Verlaat u , trouw gebleven , niet.

Aan u , die bij het moedigst pogen ,

Gelaten opziet naar den Hoogen ,

Ontzegt Hij thans Zijn bijstand niet.

Eens zal voorzeker 't uur nog dagen ,
(Och dat het spoedig komen mogt) !
Dat weer ons Neerland zal gewagen ,
Wat wondren de eendragt heeft gewrocht.
ô! Dan treedt Holland , als herboren ,
Weer in der volkrenrij te voren ,
Van alle bastaardsmetten vrij ,
Geen nabuur zal Zijn naam onteeren ,
Wij blijven trouw Zijn grond verweren ,
Voor Holland leven , sterven wij.

C. F. de Burlett.

OCTOBER 1830.

Eens zal voorzeker 't uur nog dagen ,
 (Och dat het spoedig komen mogt) !
Dat weer ons Neerland zal gewagen ,
 Wat wondren de eendragt heeft gewrocht.
ô! Dan treedt Holland , als herboren ,
Weer in der volkrenrij te voren ,
 Van alle bastaardsmetten vrij ,
Geen nabuur zal Zijn naam onteeren ,
Wij blijven trouw Zijn grond verweren ,
 Voor Holland leven , sterven wij.

C. F. de Burlett.

OCTOBER 1830.

Eens zal voorzeker 't uur nog dagen ,
(Och dat het spoedig komen mogt) !
Dat weer ons Neêrland zal gewagen ,
Wat wondren de eendragt heeft gewrocht.
ô! Dan treedt Holland , als herboren ,
Weer in der volkrenrij te voren ,
Van alle bastaardsmetten vrij ,
Geen nabuur zal Zijn naam onteeren ,
Wij blijven trouw Zijn grond verweren ,
Voor Holland leven , sterven wij.

C. F. de Burlett.

OCTOBER 1830.